

peäle! Kui sa ei tahha meile wihma anda, ikka sa  
siis sedda parramat weel meile sowid. Rahhho Ma  
peäl, ja olgo käl ehk leiwa nappus, ikka se on paljo  
parram, kui aitad, kirstud täis, agga wotras waenlane  
on risumas, ja leiba ärrasomas. Agga, armas  
taewa Jäsa, te omma südda meie palwettele Jäsusse  
Kristusse, omma armsa Poia pärrast ommeti lahti, kes  
on ütelnud: „Töest, töest, minna ütlen teile: Mis  
teie ial Jäsalt pallute minno nimmet, sedda annab  
Temua teile. Palluge, siis peate teie wõtma.“ Ja  
wata, häbbi saaks meil ollema so waenlaste ees, sedda  
sanna kirrikus weel kulutades, kui sa ei wõtta meie  
palwed kuulda. Tean ka, et keigest süddamest so  
pole küssendame ja süddame pohjast ohkame: „Oh,  
kule meid!“

Nenda räkis se Jummalamees täis Waimo ja  
usko omma armsa Jummalaga, ja wata! kohhe sel-  
samal ösel andis taewa Jäsa wihma! —

### Laps, mis on armo sanud.

„Ja Temma wöttis neid (lapsokessi) süllesse,  
ja panui käd nende peäle, ja õnnistas neid.“ —  
Sedda teggi Jäsand Önnisteggia omma ello päiwil.  
Agga paljo saggedaminne on Temma seddasamma  
weel teinud sest sadik, kui Ta taewa sai läinud ja

Jummal omma keigewäggewama Jäsa parrema käle  
sai istunud. Ja seddasamma nāme ku ühhest seits-  
meaastast lapsokessist, kellest üks Saksama kōli-  
petaja aastal 1760 omma sõbrale nenda on kir-  
jotanud:

Sefinnane seitsme aastane laps olli poeglaps,  
ja temma wannemad ollid koddanikkud ühhes linnas.  
Laps nähti terve ollewad, agga siiski pallus temma  
emmat ja ütles: „Emmake, tulle minnoga; tahhan  
omma wodi heita ja lähhan surema.“ Nenda üt-  
les, ja teggi omma kamseni eest lahti, kui  
tahhaks temma wodi heita. Agga ei piddand emma  
temma pallumisest luggu, ei essimest egga teistkorda.  
Agga kui ta näggi et pois ei annud järrele ja kulis  
tedda ütlewad: „Emmake, kui sa ei tulle, siis käl  
surren üksi; siis wöttis emma minna, agga  
mötles ommas süddames: küllab laps on unnine ja tah-  
hab magada. Laps sai agga wodi heitnud, kohhe siis tulli  
üks neitsit emmat waatma, ja kui ta poisi wodist  
näggi, siis ta küsis temma käest ja ütles: „Kuida  
sinna olled wodis maas, ja pääw on alles sures kõr-  
ges?“ „Ei olle keigil sedda antud — ütles laps —  
et sawad ommas wodis hinge heita.“ „Hinge heita?  
— ütles neitsit — ei olla sa jo haige. Wata  
agga mis ma sulle ollen tonud.“ Näita seia,  
mis sa tonud, ütles pois, ja neitsit wöttis mon-  
ned kogid ommast taskust ja pakkus lapse kätte.